UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nauicula siue speculum fatuoru[m] Prestantissimi sacraru[m] literaru[m]

Geiler von Kaysersberg, Johannes

Argentorati, 24. Jan. 1513

13 Proco[rum] (buol narren) Nole. Cecitas me[n]tis: p[rae]cipitatio: inco[n]sideratio: inconstantia: amor sui: odiumdei: affectus p[rae]sentis seculi: desperatio futuri: turpiloq[ui]um: scurrilitas: ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-70346

Visual Library

deam tñ in fine de terra eradicaberis viuētiū alibi:q̄uis hic in bonis
ducas dies tuos. Fleuit Jeſus cognoſcens futura mala ciuitatis Hie
ruſalē/in p̄ntiaꝝ tñ gaudētis. Eſt ali⁹ teſtis Job.xviij. Precipitabit
A eum ↄſiliū ſuū/⁊ immittet in rete pedes ei⁹. Hic q̄d fecit perire metuē
1 dū hūc ceſarē Juliū ſꝑ cautū/vt in ſenatu tot vulneribꝫ occumberet:
plane p̄cipitatio. Si eñ legiſſet ep̄l'am ſibi añ ſenatū porrectā/nō in=
teriiſſet:ſiq̄dē ꝑ eā certior reddit⁹ erat ſuꝑ ↄiuratōe ↄtra eū facta. Sꝫ
q̄d exteros recēſem⁹? Anteaq̄ꝫ fructū vetitū guſtauerat Adā: Si ꝓ=
2 ſpexiſſet dedec⁹ atqꝫ nephas: De paradiſiaco non pulſus gramine nu=
dus Exiſſet facti p̄mia dura lucēs. Aſahel in ꝓſequēdo Abner ducez
3 exercit⁹ Jeboſeth p̄ceps fuit:nec voluit deſiſtere ad v̄bū ip̄i⁹ Abner:ꝓ
pter q̄d corruit occiſus ab ip̄o Abner.ij. Re.ij. Nicanori amputatuz
fuit caput/lingua ⁊ dextra ꝓp̄t ſuā p̄cipitatōem.j. Mach.vij. Et Jo=
K nathas occidit̄ a Triphone ſibi munera exhibēte.1.ma.xij. Merito
4 cautos nos reddere dñe hec ⁊ alia multoꝝ geſta ⁊ grauiſſima ex p̄ci=
5 pitio dāna inflicta:ne ⁊ nos hac ſtultitia p̄mamur:q̄n poti⁹ eā exuti
amus:eo q̄ nedū odibiles ⁊ ridiculoſos nos efficit:ſꝫ etiā maledicti
p̄ris diaboli ⁊ īfamis luxurie filios ↄſtituat. Proijciam⁹ ḡa nob fa=
tuitatē hāc ⁊ ſapiētes efficiamur filij ſapie p̄ris:vt h̄ grām eterni p̄ris
ↄſeq̄mur/⁊ alibi ꝑ ignominiā fatuitatꝫ gl'am eternitatꝫ. Ad quā ꝑd.⁊c.

Feria.v.post Reminiſcere.xij.Martij.

Stultoꝝ infinitus eſt numerus. Eccl' s.j. Euangelium.

Decimatertia turma ſtultoꝝ eſt luxurioſoꝝ p̄coꝝ (buol nar
ren) h̄ coꝝ nomē ꝓp̄riū p̄ter ceteros ſtultos. Nā oīs hō tales
cuiuſcūqꝫ ſint ↄditōis ſtultos appellat. ⁊ q̄dē recte:ſunt et=
eñ. Et cū ſtultitia ex oībꝫ vitijs naſcat̄/p̄cipue tñ ex illa lu=
xuria naſci dr̄ a btō Tho.q̄ ⁊ rōem aſſignat/ quā trāſeo. Si q̄s ſit inui
dia/auaritia/ira aut alio q̄uis vitio affect⁹/nō appellat̄ tñ ſtult⁹:ſed ſi
h̄ vitio luxurie fuerit captus/dr̄ ſtult⁹. Neqꝫ ſolū vulgus luxurioſos
L ſtultos appellat:ſed etiā in ſcp̄tura ſacra h̄ vitiū ſtultitia appellat̄. Nā
cū Amon ſtuprare nitit̄ ſororē ſuā Thamar/ip̄a ait: Noli facere ſtulti
tiā hāc.ij. Re.xiij. Ceteꝝ q̄uo multa ſint gn̄a ſtultoꝝ:q̄dā ſodomite/q̄
dā ſacrilegi/adulteri/ſtupratores v̄ginū/alij ſimplices fornicarij:ab oī
bus ſcitū eſt:neqꝫ opus reſumere que ſuꝑioribꝫ ꝑ me frequēter dicta
ſunt. Et q̄uis ſatis noti ſint/vt nō opus eſſet eis nolas appēdere q̄bꝫ
noſcerent̄:tñ vt ſeruē ordinē hacten⁹ obſeruatū/⁊ ſil'es alijs ſtultis fi=
ant/q̄ſiui ⁊ inueni nolas nō paucas/q̄s enumerare curſim tñ ſtatui.

Prima igit̄ nola eſt cecitas mētis:blintheit des gemüts. Scđa ē
p̄cipitatio: verwegenheit. Tertia eſt inconſideratio: vnwarnemlicheit
Quarta nola eſt incōſtantia: vnſtetikeit. Quinta eſt amor ſui. Sexta
odiū dei. Septima affectus p̄ſentis ſeculi. Octaua deſperatio futu=

ri ſeculi: Non eſt mirũ/ q͠ in hec octo mala miſer ille ſtultus cadit. Et quõ: Facit enĩ vehemẽtia delectatõis quã q̃rit ⁊ cui inheret/ q͠ totus abſorbeaᷓ ad talia: ⁊ ꝑ ɔſequẽs ſua rõ ⁊ volũtas deordinaᷓ ⁊ impediᷓ/ vt eis debite vti nõ poſſit. qñ enĩ inferiores potẽtie vehemẽter afficiunᷓ ad ſua obiecta/ ɔſequẽs eſt q͠ ſuꝑiores vires impediantᷓ ⁊ deordinenᷓ in ſuis actibꝰ. Impediᷓ igiᷓ p̃mo in intellectu/ in ſimplici intelligẽtia/ vt neſciat app̃hẽdere finẽ bonum: ⁊ ſic ꝑdit nola p̃ma/ cecitatẽ mẽtis. Sic Dañ. xiij. Spẽs decepit te. Scd̃o impediᷓ rõ eius in ɔſiliando de his q̃ ſunt ꝓpᷓ finẽ: ⁊ ſic ꝑdit ſcd̃a nola/ p̃cipitatio. Mouit nolam hanc Parmeno apud Terẽtiũ/ dño ſuo q̃renti ɔſiliũ: Que res inq̇t in ſe neq; ɔſiliũ neq; modũ vllũ h;: eã ɔſilio regere nõ potes. Tertio impediᷓ rõ ſua in iudicãdo de agẽdis: ſic de ſenibꝰ luxurioſis d̃r: Auerterũt ſenſum ſuũ/ vt nõ recordarenᷓ iudiciorũ ſuorũ. ⁊ ꝑdit nola tertia/ inconſideratio. Quarto impediᷓ rõ/ ne exequaᷓ id qd̃ decreuit eſſe faciendũ: ⁊ ꝑdit nola incõſtantie: quã quatiebat q̃ ꝓus/ dicẽs volenti recedere ab amica: Hec v̾ba vna falſa lachrymula reſtinguet: quã vix vi expſſit ⁊c. Quinto impediᷓ ⁊ ſua volũtas/ vt nõ appetat debitũ finem/ ſ; indebitũ. ſ. delectatõem quã inordinate appetit: ⁊ ꝑdit nola q̄rta/ amor ſui. Seq̇ᷓ hãc mox nola q̇nta/ odiũ dei: inq̄tũ. ſ. ꝓhibet delectatõem ɔcupitã. Appetit media ꝑ ɔſecutiõe finis ſui idebiti: ⁊ ꝑdit nola ſeptima/ affectus p̃ntis ſeculi: in q̃. ſ. vult frui voluptate. Seq̇ᷓ mox octaua nola/ deſperatio futuri ſeculi: q; dum mens detineᷓ carnalibꝰ delectatõnibꝰ nõ curat ꝑuenire ad ſp̄uales/ ſed faſtidit. Habes nolas octo: ⁊ vbi emiſti: A mercatore vno q̃ appellaᷓ ſctũs Gregoriꝰ: p̃cioſus vtiq; mercator. ⁊ in qua officina: in libro. xxxj. moraliũ. ⁊ eas limauit ſctũs Thomas in. ij. ij. Vis audire ⁊ alias nolas.

Nona nola: turpiloq̇a. Plane ex abũdãtia cordis os loq̇ᷓ Matth. xij. Inde eſt q͠ luxurioſi quorũ cor eſt turpibꝰ delectõibꝰ plenũ ⁊ ɔcupiſcentijs/ de facili ad turpia v̾ba ꝓrumpunt.

Decia ẽ v̾ba ſcurrilia: Facit luxuria ꝑcũ (bulbertz) incõſideratũ et p̃cipitẽ: iõ ꝓrumpit in v̾ba leuiᷓ ⁊ incõſiderate dicta/ q̃ dñr ſcurrilia.

Undecima nola: v̾ba ludicra (guot ſchwenck) Querit luxurioſus delectatõem: ⁊ v̾ba ſua ad delectatiõem ordinat: ⁊ ſic ꝓrumpit in verba ludicra.

Duodecia nola eſt: ſtultiloq̇a/ p̃ferẽdo v̾bis ſuis delectatões q̄s appetit q̇buſcũq; alijs rebꝰ. Facit h̾ in eo cecitas mẽtis vt ꝑuerſas ſñias ꝓferat v̾bis ſuis. Et vñ he q̄ttuor nole: ex Iſidoro: q̄s tñ btũs Thom. ſplẽdidas ſuis expoſitõibꝰ quẽadmodũ audiſti effecit.

Vis adhuc alias: Tredecima nola/ ſuſpitio. Decimaq̄rta/ zelus: nõ p̃t h̾re riualẽ. Decimaq̇nta/ ɔtentio: rurſum pax: vt ait Terẽ. Decimaſexta: ſecreta q̄rere (winckel ſuochen) nequã q̄rit angulũ. Decimaſeptima adulari (ſchmeichlen) Decimaoctaua/ ꝓmittere: pollicitis q̇libet eẽ

dluces p̄t. Decimanona inſuſurrare/heimlich rumen. Vicesima/irri-
dere/lieblechlen. Vicesimap̄ma: manus ſcalpere (hend kratzen) Vice-
ſimaſcd̄a: pedib⁹ calcare (fůß tretten) ſed cautū nō eſt: ꝙ ꝓpe cū te puta-
ueris calcare pedes femine/pedes calcas mariti. Vicesimatertia: colo
res veſtiū mutare. Precipe ei (inquunt) vt colorē hūc pferat. Hi ſunt q̄
⁊ varias veſtes deferūt: nullū ex eis vides cui calige nō tegant oras ti
biaꝝ circa calceos: q̄cūq; h̄ꝫ patulas tibias circa oras calceoꝝ pc⁹ nō
eſt. Vicesimaq̄rta (hoffieren) ꝓponūt feminis cibos ⁊ p̄guſtāt. Viceſi
maq̄nta: inuerecūdia (vnſcherwig) Vicesimaſexta (frech) Vicesimaſe-
ptima: carmina de venereis ⁊ nulla alia cātant. Vicesimaoctaua irri
ſui ſunt (ſpoettig. Et vn̄ nole hec ex officina nr̄i barbitōſoris: cuius di
ctamē vobis anno ſupiori ꝓduxi: ⁊ apud vos manet: quē legite. Q̄ꝫ ſi
plēs hīc volueris/intra officinā ꝓpriā/ ⁊ teip̄m ꝯſiderato: ⁊ multo plēs
repies. Et tātū de p̄mo. Circa ſcd̄m de figura Veneris/q̄ eā vete-
res deſcripſerūt: in q̄b⁹ fcare voluerūt mores ⁊ miſerias ꝓcoꝝ. Repe
rio q̄ eā h̄ mō figurauerūt. Feminā nudā in mare natātem: ⁊ in ma/
nu ſua dextera ꝯcham marinā geſtantē: q̄ roſis erat ornata: a colūbis
circūuolātib⁹ comitata: Vulcano deo ignis ruſtico turpiſſimo in ꝯiu
giū aſſignata. An̄ quā tres aſtabāt iuuēcule nude: q̄ tres gratie voca
bant: quaꝝ duaꝝ facies ad ipam ꝯuerſe erāt: vna vo in ꝯtrariū vte-
bat. Cui Cupido filius ſuus alatus ⁊ cec⁹ aſſiſtebat: q̄ ſagitta ⁊ arcu
Apollinē ſagittabat: ꝓpter qḋ ad matris gremiū turbatus puer ⁊ ti-
midus fugiebat. Et cur ita figurabāt? Plane vt mores ⁊ miſerias ꝓ-
coꝝ venereoꝝ fcarent. Vultis audire qualiter? Primo Venus figu-
rabat femina: q̄ (bulhertz) habet femineū cor/inſtabile ⁊ ſemꝑ muta-
bile vt femina: quēadmodū in iiij. nola. Secūdo nuda depingit: ⁊ nu
dos q̄ illā imitant ꝑſepe facit: ⁊ q̄ luxurie crimē ⁊ ſi in longū pſeueret
occultū: tandem dum minus arbitrant obſceni ꝓcedit in publicū/oi
palliatōe remota: vt ait Bocaci⁹. Eſt (ſi non erro) ꝓuerbiū/q̄ amor ta
lis occultari vltra quartale vnius anni non poſſit. Tertio in mari nā-
tantem: ꝑfecto vt infeliciū amantiū amaritudinib⁹ immixtā vitam ꝓ
cellis agitatā varijs/ ⁊ coꝝ naufragia crebra demonſtrent. Vis audi-
re in mari natantē: audi Plautū in ciſtellaria talem ꝓcum deſcriben
tem. Credo ego ait/amorem p̄mum apud hoīes carnificinā ꝯmentū:
hanc ego de me ꝯiecturam domi facio: ne foras querā q̄ omnes homi
nes ſupero atq; anteeo cruciabilitatib⁹ animi/iactor/crutior/agitor/
uexor/vi amoris totus miſer examinor/feror/differor/diſtrahor/diri-
pior: ita nullam mētem animi habeo: vbi ſum/ibi nō ſum: vbi nō ſuꝫ/
ibi eſt animus: ita mihi omnia ingenia ſunt: qḋ lubet non lubet: iaꝫ id
ꝯtinuo: iam amor laſſum animi ludificat/fugit/agit/appetit/raptat/re
tinet/iactat/largit: qḋ dat non dat: deludit modo: qḋ ſuaſit/diſſuadet:
qḋ diſſuaſit id affectat: maritimis modis mecū experit: ita mecū fran

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

gſt amantē animū. Hec Bocacius. Quarto geſtat in manu dextra P
ↄcham marinā (expoſitōem Bocacij dimitto) cū q̄ canit᷑ (Ein krum
Jacobs muſchel als ein horn) Siqdem vult ſp̄ eſſe in choreis/in can
tibꝰ ꝛ letitijs: ꝛ ad ſe alios vt itidē faciāt vocat: excitat choreas/ↄui-
uia/q̄tinus ↄueniāt filij Veneris. Quinto roſis ornata: ei roſas (vt ait
Bocacius) dicūt eſſe in tutelā datas: ↄgrue qdē/eo ꝙ rubeāt atqꝫ pū
gāt: qḋ qdē libidinis ꝓpriū eſſe videt᷑. Nā turpitudine ſceleris erubeſci-
mus/ꝛ ↄſcie pcti vexamur aculeo. Et ſicut ꝑ tēpuſculū roſa delectat/
paruoqꝫ tp̄is lapſu marcet: ſic ꝛ libido parue breuiſqꝫ delectatōnis/ꝛ
longe pnīe cauſa eſt: cū in breui decidat qḋ delectat/ꝛ qḋ officit vexet
in longū (ein kurtz faſtnacht ein lange faſt) Sexto a colūbis circūuo-
lātibꝰ comitata (ein kūt tuben) ſunt em̄ ei colūbe ait Bocaciꝰ/in tute-
lā date: q̄ ſūt multi coitus/ꝛ fere fetatōis ↄtinue: ꝛ libidinoſi ſub tute
la ſunt luxurioſoꝝ: plane ſequunt᷑ ille colūbe gregatum luxurioſum.
De his colūbis ſermo ſpēalis in tractatu de morte factꝰ eſt (wiltu ha
ben din huſ ſuber/ſo hūt dich vor pfaffen/münchen vnd duben. D.
diener. V. vetterē. B. blotzbrüder. E. ertzet. N. neger ſchnyder. Se-
ptimo vulcano turpi ↄiuncta. Aliq̄n turpiſſimi hoīes admittunt᷑ a fe
minis: q̄ꝓpe ꝙ alios quos cuperēt ꝓmptos non hn̄t: ꝛ nō incendio cō-
ſumit᷑ domus: ſi em̄ aqua deerit/cū fimo extingui nitit᷑. Octauo tres Q
habet aſſiſtentes iuuēculas ꝛc. ipe ſunt tria vitia/auaricia/voluptas
ꝛ infidelitas. Due ſūt ad eā ↄuerſe/auaricia ꝛ voluptas: nimirꝫ q̄diu
loculi fuerint referti/ꝛ pſona delitijs apta/tam diu erit accepta. Por-
ro his deficiētibꝰ faciē ab ea auertimus. Vtiqꝫ manifeſtū eſt qꝛ pſone
luxurioſe carnalitas nos diliget rōne voluptatis/auaricia rōne lucri/
ꝛ cupiditatis. ꝛ iſte ſunt q̄ꝝ facies ad nos ſunt ↄuerſe. Infidelitas vo
nos eijcit ꝛ faciē a nobis v̄tit rōne pauptatis vel p̄dilecte alteriꝰ for-
moſitatis. Tūc dicimus: Traditus ſum obliuioni tanq̄ꝫ mortuus a
corde: ꝛ auertiſti faciem tuā a me/ꝛ factus ſum ↄturbatus. Nono ha-
bet filiū Cupidinē/ꝛ luxuria ↄcupiſcentiā ꝑducit: Profecto pcī in iu
gi ſunt ↄcupiſcētia. Decimo filius eius puer eſt/non vir. Siquidem
luxurioſi ſemꝑ pueriliū ſunt moꝝ: nihil virilis/nihil magnifici ex eis
audit᷑. Undecimo alatus depingit᷑: Amor em̄ talis volare ꝛ ſubito ſe
trāſferre videt᷑. Conſtat em̄ ꝙ homo ſubito ꝛ ſine deliberatōe amore
alicuius pſone ſolet inflāmari: ſed non diu ꝑmanet hic amor. Duode
cimo cecus eſt. Et q̄ꝫ cecus ſit pcus/dictū eſt in p̄ma nola. Neſcit etiā
quid agat pcus: ꝛ vbi ſe ingerat amor aduertere non videt᷑: qꝛ ſolet ſe
ponere in pauperē ſicut in diuitē/in turpē ſicut in pulchrū/in religio
ſum ſicut in laicū. Porro ꝑ amorem ſolent hoīes excecari. Amor ma
lus rectum iudiciū neſcit: ait Sene. Tredecimo ſagittas habet aure- R
as ꝛ vncatas in vna pharetra/ꝛ in alia obtuſas/ꝛ plumbatas in alia
pharetra: ꝛ amor quoſdā vulnerat. Quartodecio Apollinē ſagittat.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Et amor ille viros aliqñ iuſtos ſagitta tentationum qñqꝫ vulnerat ꝛ
tranſfigit. Fitqꝫ vt iuxta poetã: Hereant in pectore vultus.
Habetis iam frates mei quẽadmodũ veteres mores ꝛ miſerias ꝓ
coꝝ ꝛ hoꝝ ſtultoꝝ deſcripſerũt. Vñ ꝛ merito nos ↄcitari debemus vt
j cuſtodiamus nos ab hac magna ſtulticia: nos inquã oẽs. Quippe ꝙ
nemini parcat vt dictũ eſt: eq ſub purpura ꝛ pannis repit: vt ait btũs
Hierony. Nec eſt q̃ ſe abſcõdat a colore eius: ẜ oib ab ea cauendum:
2 Fugiamus fratres mei ſtulticiã hanc: q̃ eſt animi humani turbatiua:
3 q̃ tales eñ ſunt/nunq̃ꝫ puꝝ hñt gaudiũ. Noli te frater ſubdere tãte ſer
uituti/ vt ad nulla opa efficiaris animõ aptus. q̃ eiuſmodi eſt neqꝫ dei
neqꝫ ſui eſt: qꝛ cor ſuũ nõ habet. Fornicatio ꝛ ebrietas auferũt hoi cor
4 ait ꝓpheta. Ut q̃d honori tuo nõ parcis? Non eſt vitiũ ꝙ ita vt forni-
catio hoiem infamet: vitia carnis ſunt maxime infamie. Si capt⁹ nõ
5 es/age grãs deo: ꝛ caue: qꝛ niſi caueris vix cappã depones/ſi ea indua
6 ris. Si cappat⁹ es/roga deũ ꝛ nitere vt exuaris. Et q̃d agam inq̃s vt
abſoluar? feruco/vulnerat⁹ ſum ſagitta hac de q̃ dixiſti: incenſus ſum
ꝛ ardeo amore: feruet olla: ↄtinere nõ poſſum: q̃d faciã ne ebuliat ꝛ ef-
fluat? Hoc fac quod cocus facere ſolet in tali caſu: aut eñ aquã olle
infundit: aut de lignis ſubtrahit: aut ollam ab igne elongat: ita ꝛ tu fa
cito. Primo ſi ferues igne luxurie/aquam infundito. Recurre pmo
ad aquã frigidã/quã ſup te ꝓijce. ad lrãm qð quẽdã ſctõꝝ feciſſe legi-
mus. Vel ſcðo ad aquã lachrymaꝝ. Vel tertio ad aquã tribulationũ.
Aque multe nõ potuerũt extinguere charitatẽ (das waſſer got über
die koerb) Recipe diſciplinã vel pungere fortiter: vel trahe tibi pilos
barbe vel capitis. Vel q̃rto ad memoriã tribulationũ: ſi nõ vis adhibe
re tribulatõis pñtiã/ſaltẽ adhibeas eius memoriã: vt cogites de pe-
nis q̃ debent̃ pctõ luxurie: ſiue etiã cogites morte: ſtatum in quo caro
poſt mortẽ erit futura. Vel q̃nto aquã ſapie ſalutaris: ad hãc currãt
docti. Plane q̃ ſurſum eſt ſapĩa/primũ q̃dẽ pudica eſt: i. pudicũ red-
dẽs. Ama ſacras lrãs (ait Hiero.) ꝛ carnis vitia nõ amabis. Ratio eſt
ſm b. Thomã. ij. ij. q. clxxxviij. ar. v. qꝛ auertit aĩum a cogitatõe laſci-
uie: ꝛ carnẽ maccrat ꝓpt̃ ſtudij laborẽ: ſm illud Eccĩ. xxxj. Vigilia ho
neſtatis tabefaciet carnes. Sic ſic fac ꝛ extinguet̃. Scðo ſubtrahe li
gna de igne: ſubtrahe tibi de cibo ꝛ potu: ſm eñ ligna ſilue exardeſcit
ignis: pcipue de illis gñib ciboꝝ ꝛ potuũ q̃ inflammãt ad luxuriã: vt
ſunt fortia vina ꝛ acuti ſaporis. Sũt nimiꝝ hec nõ q̃liacũqꝫ ligna ad
nutrimẽtũ luxurie: ſed ſunt q̃ſi facule ardẽtes ad eã incẽdendã. Ter
tio ollam ab igne remoue. Elonga te ab igne luxurie. Sic fieri iubet
ſctũs Paulus. j. Coꝝ. vj. Fugite fornicatõem. Et q̃dẽ ↄſulte: cũ alijs
eñ vitijs (vt ait btũs Ambroſi.) pt expectari ↄflictus. Hãc fugite ne
L approximetis: qꝛ nõ pt alit̃ meli⁹ vinci. Sic ſic igit̃ vince ignẽ. Sꝫ ais
Nõ eſt ignis h vt alter ignis: ifernalis ẽ/ꝛ extingui nõ pt vt ali⁹ ignis:

eſt ignis ſancti Anthonij. Fac ergo qͦ hi q̄ igne tali incenſi ſunt face-
re ſolēt: inuoca deū ꝑ deuotiſſimā oꝛōem. Qui em̄ patiꝛ moꝛbū illū q̄
ignis infernalꝭ dꝛ/alicubi facit ſe deferri ad eccām btē ꝟginis Parrhi
ſius: alicubi ad ſctm̄ Anthoniū: nec īde recedit donec curatus ſit. Et
tu itidē facito/cū te ſenſeris ꝑcuſſum telo cupidinis inflāmato: ↄuer-
taris toto coꝛde ad deū ⁊ ad ſanctoꝝ ſuffragiū: neqꝫ clamare ceſſes q̄
uſqꝫ ſanitatē receꝑis: qua adepta redde quotidie ꝓ gratiarū actōe ali-
quē cenſum vel ſeruitiū in ſignū liberatōis: qꝛ ſcriptū eſt: Eruam te ⁊
honoꝛificabis me. Cauendū tn̄ eſt in hac ꝑte a temerarijs votis. Spe-
cialꝛ aūt beatiſſimā ꝟginem inuoca: q̄ ſicut eſt amatrix mūdicie in ſe/
ſic ⁊ in alijs: ⁊ ei ſeruias ſpēalꝛ. Proculdubio ſi q̄s tanto ardoꝛe q̄re-
ret curatōem ab iſto igne infernali/quāto q̄rit curatōnem ab illo: vix
eſſet q̄n impetraret. Hunc modū extinguendi ignē docuit nos Sapi-
ens Sapie. viij. quo ⁊ ip̄e vſus eſt: Ut ſciui (inq̄t) q̄m aliter nō poſſuꝫ
eſſe ↄtinens/niſi deus det (⁊ hoc ip̄um erat ſapiā/ſcire cuius eſſet hoc
donum) adij dominū/⁊ dep̄catus ſum illum. Et tu igiꝛ inſtar illius
recurre ad dn̄m in tuis tentatōibꝫ/⁊ ſuos ſanctos: eos inuocādo dili-
genter ⁊ deuote: ⁊ ab incendio hoc liberaberis/qͦ ex telo cupidinis q̄
ꝑcuſſus fuiſti paſſus es. O, ſi vis ꝓuenire/ne te ſagittis ſuis ignitis
cupido ꝑcutiat: fac qͦ prudētes facere ſolent/dum timēt ↄtra ſe mit-
tēdas ſagittas aut ſperas bombardaꝝ. Illi nō manēt in eodē loco ſtā-
tes/ſed obliq̄ incedunt de vno loco in aliū: nō directe incedūt/neqꝫ ma- V
nent ſtātes: alꝭ cito ꝑcuterenꝛ. Et tu honeſta occupatione ſemꝑ ſis in-
tētus: qꝛ Ocia ſi tollas/periere cupidinis arcus. Queriꝛ Egiſtus q̄re
ſit factus adulter: Ratio in ꝓmptu eſt: deſidioſus erat. Semꝑ aliq̄d
boni facito (ait btūs Hieronymus) vt te diabolus occupatū inueni-
at. Rogemus dn̄m.

Fer. vi. poſt Reminiſ. xvi. Mar. Die ſcti Ciriaci.

Stultoꝝ infinitus eſt numerus. Ecc̄s. j. Euangelium.

DEcimaquarta turba ſtultoꝝ eſt ꝓſumptuoſoꝝ de miſeri-
coꝛdia dei: quos appellare volo (genꝛnarren) rōem audi-
etis. Et vt eoſdē cognoſcatꝭ/ꝓducā nolas q̄bꝫ dinoſci p̄nt.
Prima nola eſt: ſup̄ miſc̄dia dei ſperare. Sed ais: hoc
nō eſt ſignū fatuoꝝ/ſed bonoꝝ: Beati oēs q̄ ſperāt. Rn̄deo ꝙ ſunt tri-
plices ſperātes ſuꝑ miſc̄dia. Quidā penitētes de pctis/ↄtriti de p̄te-
ritis/bn̄ ꝓponentes de futuris: ſicqꝫ ſperāt ſuꝑ miſc̄dia dei: ⁊ hi nō ſūt
de hac turma. Alij ſunt q̄ volūt in ſuis pctis ꝑmanere vſqꝫ in finē/et
nihilominus ſperāt ſe ſaluādos ꝑ dei miſc̄diam: hi ſunt ꝑnicioſiſſimi
⁊ grauiſſimi pctōꝛes: qꝛ in ſpm̄ſctm̄ peccant: hi hn̄t potiſſime nolam
hanc in capitis ſuis. Sunt tertij peccātes ſuꝑ miſc̄dia dei hoc modo
ꝙ peccāt: ⁊ tn̄ intendūt dimittere pctā ⁊ penitere. Hi fatui ſunt ⁊ pec-